

TIDEVARVET

TIDEVARVET

Nr 25: 1928

Folkuppläsning, veckans ledande artikel.

En propagandavecka för lägre hyror och bättre bostäder har hållits i Stockholm på dess Hyresgästförenings initiativ. Idyllens insida är skriven med anledning av denna vecka.

Idrott och skönhet handlar om S. K. C. F. K:s idrottskurs i Strängnäs.

Längs horisonten.

Veckans novell, Min lilla kusinfrån Stockholm, är skriven av Eva Schmidt.

OBS! Nytt halvår stundarl Gilen ej att förens prenumerationen på Tidevarvet genom posten eller expeditionen för oktober sommaren 1928.

Tidevarvets redaktion och expedition är stängda från och med lördagen den 23 juni till och med söndagen den 1 juli. Nr 26 av Tidevarvet utkommer lördagen den 7 juli.

Över hela landet

Äro konsumtionsföreningarnas mer än 2,400 försäljningsställen utbredda. Varje konsument har alltså möjlighet att kooperativt ordna sin livsmedelsankaffning.

Handla ekonomiskt — handla kooperativt.

Högfrekvenskliniken
Tystra gatan 12. Tel. 740 89
Stockholm

Gikt, Nerv- & Reumatiska sjukdomar
Spec. Adärförhållning, Smärtlöshet
Kliniken öppen 10-12
Söndagar 11/10-11/11
Övriga tider efter överenskommelse
Rätt även för kvattlingssjukvård

Varje förstärkt husmoder län
mer än 10 till 11

Normalmas Tvättanstalt
Riddergatan 14, tel. 76426
Vi mottager all slags tvätt till
plattans lägsta priser. Hämtas
dagligen.
Specialt: Stårkvätt

Idrott och Skönhet

Kappspringerskan i Vatikaniska museet i Rom

För en fullkomligt utomstående är det onekigen svårt att hålla stånd gentemot de upprepade angrepp som riktas mot den kvinnliga idrotten. Det går lätt nog att låta sig övertygas av dem, som räknas till sakkunskapen. Har man några gånger fått höra att kvinnlig idrott är ful — utom några speciella grenar som t. o. m. män kan stå ut med att se kvinnor utföra — kan det hända att man mot sin vilja tror att omdömet är giltigt.

Det var för en sålunda väl bearbetad utomstående tämligen spännande att uppsöka S. K. C. F. K:s idrottskurs i Strängnäs, där ett tillfälle skulle erbjudas att i verkligheten bilda sig en upfattning om den kvinnliga idrottens skönhetsvärde. Väl förtrogena med tanken på manligt förmodade unga kvinnor såsom de enda vilkas prestationer skulle kunna erbjuda någon ögonfröjd, beträde vi idrottsplatsen, där övningarna pågick. För den personliga upfattningen var stunden betydelsefull. Ty såsom vi lärt av de införts uttalanden, är nu, sedan man måst erkänna att idrott är nyttigt också för kvinnor, skönhetsmomentet det avgörande. Det är med estetiska synpunkter man bevånar sig, när man skall välja idrottsgrenar åt kvinnorna.

Det var trots allt en utomordentligt tilltalande syn som mötte oss.

Fortf. å sid. 4

Denblomstertid.

Som alltid med livet i de delar man näst känna det, så även med sommaren. Så snart man brutit dess glatta yta, avslöjar sig en värld av rikedom, grynhet och skönhet som överträffar alla drömmar, även de järvaste.

Även sommaren har sin leende yta, sin form av självbehärskning som du och jag. Det är över den ytan man diktar midsommarpsalmer om lust och fägring stor. Och lust har den och fägring lika, men vad den har av detta är en seger, resultatet av en kamp. Därför är sommaren en allvarig sak. Långt mer än vintern, liksom vaka är allvarigare än sömn.

Sommaren är en fas av den eviga kampen mellan vilja till liv och vilja till död. Den är en kraftmätning mellan förstorande och skapande, frätande och helande krafter, den är också en kamp mellan motsatta livsvinstresser.

Vårt människoliv återfinns sig självt där. Samma händelser äga rum, samma dramer utspelas, samma kamp med växlande lyckor. Var går gränsen, eller går det någonsin alla?

Detta är det härta är. Dess barnom och ungdom voro hårda, man vet ej vad ersättning som kan komma. Så der man också vet som sker i sådan förestoring, att även med naturen ofullständigt och flyktigt beaktade drag med i och följer dramats utveckling.

I dess första akt smalt snön tidigt, det var förutsättningen. Det är som när ens äldre döer från en då man är liten. Sen kommo de hårda frostmärtena, och så fanns intet skydd. Det här vetebladet med sina bara fläckar talar om ett ett långvarigt ställningskrig ämt rum. Tidigt i våras det rikt och grönt, ingen fattades i leden. Men innan ansynen hann sjunka i jorden, frös det och de små gröna soldaterna fingo stå natt efter natt i svatten upp över fotbollarna. Så kom solen om dagarna, ny frost igen och torka, rötterna drogos upp ur jorden, den ena av soldaterna efter den andra föll tytt på sin nos, förtrossen och förtorkad. Nu är inte ens deras små lik kvar, de äro försvunna. Men vilken kamp intan dessa, så många tragedier medan människorna sova om nättarna. Ingen märkte någonting, mer än den som sått och väntat att skörda.

Här hade något ohjälpligt skett, här växer intet mer i år. I andra fall, där livet fortfarande är kvar, fast det står tillbakå i väntan under torka och loya, där kan värore och väta göra underverk. Då växer det, så att det bör, då kan man lägga örat mot marken och höra alla hylor brista. Parentes: detta är icke en bild.

Även utan åttår kan man uppleva dramet in på knutarna. Mellan larverna som vilja äta mina ekar och mina ekar som vilja behålla sina blad, äger rum en kapp- löpning vars pris är livet. Den som först blir stor och stark får leva. Är larven färdig, medan löven äro små och späda, åter han sig genom kronan. Hinna löven spricka ut och hårda, innan larven börjat äta, då är han inte på dem och får svälta. Så att inte ens den konstbakte och konstbake är enformig, vill jag lova. Se på den här granen som förlorat toppskottet, vilket liv och vilken tvärlängd bland de andra stötkarna. Kan- ske segnar en och intar tronan, kanske får man bara ett förtroendebrev, det återstår att se.

Och ska rönnen blomma i år? Den vägrade i förtjör och i fjor, varpå rönnbärsmalen, så sägs det här på trakten, blev hemlös och slog sig ner i åppelträden. Trädgårdarna stodo som brunnända i fjor, där för att rönnen vägnat i sig sin efterberda uppå.

Kanske är inte detta sant, jag är bara en okunnig främning i naturen. Men i så fall är sanningen bara ännu större och underligare. I någon form finns nog i naturen den ställföreträdande försörjningen eftersom livet finns där, döden, kärleken, smärtan och hoppet.

Derivog.

Ö R F I L E N

Ett mord har blivit begånget. En tvåårig pojkes kropp uppbärnd — kallblodigt eller i sinnesförvirrande skräck — av pojkens far. Död eller levande? Vi vet ej och få aldrig veta, dock säkerligen barmhärtigt medvetelslös. Men tanken viker undan och väl glömma — berättigt nog.

Kanske borde vi dock fixera den till synes obetydliga anledningen till denna tragedi, som tanken nästan vägrar att följa. — Pojken leker borta i Mjölcentralens stora ängpannerum. Fadern ropar på honom, men han lyder inte genast. Så kommer han dock. Fadern går emot honom och de mötas på en smal spång, som leder över en fördjupning med vid ängpannorna. En örfil smäller. Pojken tumlar ned, slår huvudet mot en mur och blir liggande sanslös — livlös? Olyckan är lös. Tanken på ugnarna börjar snurra i faderns huvud.

Detta har ju hittills framgått av bekännelsen, och vi kunna likaväl antaga att det är sant. Ty situationen är inte ovanlig. Den lille, som ropats dit från sin lek, och den store pappan, den store fullvuxne, som har örfilen i beredskap. Örfilen, med vil-

ken olyckan denna gång slipper lös och i svindlande fart driver fram en måttlös tragedi.

Hur många hundra stora pappers, stora fullvuxnas örfilar smälla ej dagligen — och gå spriflös förbi. Men vem svarar egentligen för att de gå spriflös förbi, vem genomskådar vilka inre lyten för framtiden, vilka tragedier som ha sitt upphov just där. M e d v i l k e n r ä t t slå föräldrar, slå de fullvuxna barn — annat än med blott och bart den rätt, som är den råa styrkans, de överlägsna kroppskrafternas. Rätt att anse sig kränkt, rätt även att slå igen — till självförsvar — tillerkännes envar vuxen inför ett slag.

Ett barn har ingen rätt att känna sig kränkt — om ej fara för framtida men kan bevisas — och ingen rätt till självförsvar. Kan blott göra precis likadant en gång då man själv blir stor!

Den store och den lille där på spången, må vi inte förgåta dem. Det är bara örfilen, den gamla vanliga och välkända örfilen, som skilljer dem från avgrunden. Men den tragedi som lurar därnere har sin rot, inte i en obetydlighet, utan i den

brutalitet med ofrånkomliga följder, som ligger gömd i varje våldshandling, men värst i en våldshandling från en stor mot en liten. Ty vi kan säkert aldrig förstå eller minnas, vilka dimensioner "det otäckna" får för ett barn eller hur djupt skräck och hat och bitterhet kan gro fast i dess undermedvetna.

Kanske finns i varje människa en sadist, som njuter av att plåga den svaga. Den må vara bunden av vår samhörighetskänsla, vår godhet, vårt medlidande, vår uppfostran. Men den tar ett språng i samma sekund som vi lyfter handen för att slå till eller då ett särande ord kommer oss på tungan och var slaget alldeles väl menat i uppfostrande syfte och ordet aldras så mycket ett sanningens ord — så blir det för sadisten i oss ett tillhygge för att slå hårt och att sára djupt. Och vem kan genomskåda följdena.

Den store och den lille där på spången — med den orimliga tragedien framför sig och bara den gamla vanliga örfilen mellan sig och den — måtte de bli till en varnagel.

Principen är där: sunda varor i sunda butiker.

NORDINGS
NORR, KARLSGATAN 15 STOCKHOLM HANNOGATAN 27
eau de cologne

Allt flera köpa i Konsum

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
 Susspian 1-3, 2 r., Stockholm.
UTGIVARE:
 Ada Nilson.
REDAKTIONSKOMMITTÉ:
 Ein Wägnér,
 Elisabet Tamm,
 Honorin Hermelin.
REDAKTIONSEKSTREFERARE
 Carin Hermelin.
 Mottagningsid 10-12.
 Telefon Norr 4842.
EXPEDITION:
 Telefon Norr 28243.
 Kontorstil kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m.
PRENUMERATIONSPRIS:
 För helår kr. 6,-, halvår kr. 3,50,
 kvartal kr. 2,- Lönsummer 15 öre.
ANNONSPRIS:
 1 text. 20 öre
 per millimeter.
 Textsida eller särskilt begärd plats 35 öre

Stockholm 1928
 Wahlstedts Tryckeri Aktiebolag
 Storgatan 22

Folk upplysning

Det finns två slag av kaos: ett i saknad av former, ett annat där i stället formerna ästadkommit oredan genom att inordnad det levande livet under ett naturligt tvång, som gör våld på utvecklingen. Det senare kanske tyvärr är förhållandet där vår skolbildning — i trots av eller genom alla de reformer som genomförs på detta område.

För åtskilliga år sedan omorganiserades de s. k. fortsättnings-skolorna. Det var en stor apparat, ämnad till tillfredsställa alla krav, i tillämpningen kanske skillnaden inte blivit så förfärligt stor mot de gamla fortsätt-skolorna, men de måste nu obligatoriskt genomföras på alla håll oavsett barnantal. Att det inte slagit utslutande väl ut, visar bland annat de många motioner, som väckts inom riksdagen, och likaså framställningar från skilda håll med begäran om olika slag av ändringar.

Med anledning av de klagomål, som inkommit, särskilt från Norrland och närmast beröende på där befintliga stora avstånd, har Skolöverstyrelsen nu genom folkskoleinspektörerna igångsat en utredning, och alla skolor i riket ha fått yttra sig om lämpligheten att centralisera fortsättnings-skolorna. De ha också tillfrågats vidkendera möjligheten för deras vikmande skulle ställa sig därpå lämpligast, att inackordera barnen på ett ställe inom kommunen eller att med dagliga biskjutars köra dem från och till skolan. På en del platser kanske förhållandena äro sådana, att dylika anordningar kan ske med fördel, men med all sannolikhet har ingendera förslaget väckt någon anklagning hos större delen av landets skolor. Inte skulle det bli lätt, eller ens möjligt, på flertalet platser att få barnen inackorderade, inte heller ville föräldrarna släppa barnen ifrån sig. Biskjutars finns visserligen tillgängliga nästan överallt. Men skulle det vara täckta bil-? Eller vem skulle hålla barnen med kläder? Bussar gå inte fram på alla steniga och krokiga huvagägar. Besparingen blev nog ringa, kanske ingen, kanske tvärtom.

Å andra sidan kan det inte förnekas, att kostnaderna bli orimligt stora, och man frågar sig: ja verkligen dessa barn motsvarande nytta av fortsättnings-skolorna i deras nuvarande skick, så att det kan berättiga till att därmed ytterligare betunga skattegraderna. Sedan klagas det över, att folkhögskolorna äro så fåtaligt besökta. Vore det inte bättre att få fortsättnings-skolorna förlagda till en högre ålder och kurserna örnade mera som folkhögskolor. Folkupplysning är oundgänglig för demokratis förverkligande, men inte en formell och byråkratisk folkupplysning, utan en verklig och utvecklande, som skapar människor. För den må vi offra.

IDYLLENS INSIDA

På Söders höjder ligger en rad seklageliga kakor, som med sina pittoreska trädrådar, sina gråa fallfärdighet och sina röda pelargonier brukar betecknas såsom idyll. Man njuter av den idyllen. Det är ljuvt att vid en kvällspromenad ha tillgänglig Fjällgatan och Stigbergsgatorns fridfulla oregerandenhet. Men råkar man få se idyllens insida, då förstår man, att den betingar ett alltför högt pris. Trädkärrarna har nämligen en annan mission att fylla än den att blida bakgrunden till en stämning, innanför deras tunna vägar, vars ytter sida på vintern beklädes av isvallar och vars innersida prydes av mögelangripna tapeter — bor människor.

De inte sällan halvrutna golven ligger i regel direkt på marken, varifrån lukten slår igen. Eldstäderna utgöres av kaminer och kakelugnar, de senare ofta i sådant skick, att rökens trängar ut mellan kakeln. Luftens inomhus lårnar stundom i friskhet mycket övrigt att önska, emedan fönstren måste gå att öppna utan luftväxlingen måste ske genom den öppna dörren. Självfallet får inte kakarnas innevävar ha anspråk på gas och elektricitet.

I Gamla stan, som för en utom-bonde mest ter sig som ett koncentrat av medeltida kulturhistoria är i fortsättningsförhållandena inte stort bättre. Här finns visserligen både vattenledning och elektriskt ljus, men de trånga grändarnas innevävar får reda sig utan sol och dagsljus. I de sämre bostäderna består golvet ofta av upprutna bräder. De fukt- och mögelbelagda väggarna, sop-sunnors tvångsplacering i omedelbar närhet av fönsterna, den bristfälliga renhållningen (som kan ursäktas av bristen på inspirerande moment) gör, att man får ett totalintryck av osundhet och osnyghet.

De nu nämnda missförhållandena har blottats av Sthlms Hyresgäst-förening i en nyligen utgiven propagandaskrift. I den serie offentliga föredrag, som samma förening förra veckan anordnade, och i de därpå följande boksamtalena har det faktum ytterligare betonats, att människor av bostadsbristen, och de oskäliga hyrorna av fortsättnings-skolorna i deras nuvarande skick, så att det kan berättiga till att därmed ytterligare betunga skattegraderna. Sedan klagas det över, att folkhögskolorna äro så fåtaligt besökta. Vore det inte bättre att få fortsättnings-skolorna förlagda till en högre ålder och kurserna örnade mera som folkhögskolor. Folkupplysning är oundgänglig för demokratis förverkligande, men inte en formell och byråkratisk folkupplysning, utan en verklig och utvecklande, som skapar människor. För den må vi offra.

tvings att bo övardigt. Man har än en gång blivit varse i huru hög grad profeten är det enda normerande för bostadshyresvärdet och hyresbestämningen. Stockholmarna få en, beräkning betala 65 milj. kr. mer — om det i hyra för bostäder i gamla fastigheter än vad som vore påkallat, om hänsyn togs endast till förörtningen av det i byggnaderna nedlagda byggnadskapitalet. Fastigheterna gå i stor utsträckning ur hand i hand, fastighetsejarna gör vinster, som hyresgästerna i sista hand får betala. Lättanden i hyror som de sista ären förorsäts, gäller endast de större lägenheterna.

Plan arkitektihåll har framlagts förner på Gamla stan's sanering, i likhet med vad som skett i Amsterdam och Wien. Den ekonomiska börda staden därmed påtager sig torde lättas av de minskade utgifterna för sjukvård och medicin för stackars människor, som dröjs ohjälpsamma och sjukdomslidande bostäder. Det kan ju vara en tröst, om man inte hänsynslöst betraktar det som kommunens solkarta plikt att sörja för människovärdiga bostäder åt alla. Borgarrådet Sandberg har påpekat, hur man genom upplåtandet av tomter och undersöd å kooperativa byggnadsföreningar sökt avhjälpa bostadsbristen. Han meddelade också, att staden redan inköpt en del sämre bostäder. Gamla stan får ersätta dem med nya och antyde, att man ämnade fullfölja inköpet. Men i detalj vägrade han inte röja planen, emedan prisen på de fastigheter staden behöver har så lätt att stiga, när någots sådant blir bekant.

Det uttrycket beröres kärnpunkten i bostadsproblemet; spekulationens fördriv. Enligt ett fördrag av fastighetsdirektör Hasselqvist går räkntan på Stockholms sammanlagda tomtvärd till 40 milj. Kommunalskatten är i nuvarande stund 54 milj. Blir ej konklusionen av detta den som staden New York i proklamerandet av tomtvärdgift som enda skatt i realiteten dragit ut när man har betalt sin hyra, har man betalt sin skatt. Vår hyresgästare kan vittna, att en oportunistiskt del av hans inkomster går till de två posterna: hyra och skatt. Men det är ju ej underligt, då de två avgifterna ingruer i varandra, så att han två gånger får betala för samma sak. Avgifterna för allmänna förbättringar såsom kommunikationer, gatubelysning, renhållning, parkanläggning o. dyl. ingår ju i den stegrade hyran och i den direkta kommunalskatten.

Bostadsproblemet löses ej helt, förrän spekulationen hämmas. Ett hämningsmedel är den nämnda beskattningsformen, som staden New York bl. a. prövat. tomtvärdgift som medborgarnas rättvisa gård till det allmänna.

Från lärarinneförbundets ombudsmöte

Sveriges Folkskollärarinneförbund blifvite årliga ombudsmöte i Stockholm den 17-18 juni. Däri deltog utom centralstyrelsens medlemmar 41 ombud, representerande lärstär från Kiruna till Ystad, många av Stockholmskretsens medlemmar samt intresserade från andra orter. Mötet öppnades av förbundets ordförande, fru Göta Nyström, Stockholm, som i ett hjärtligt och humoristiskt anförande hälsade de närvarande välkomna.

Främst på föreläsningen om folkskollärarens inlösnings, som inleddes av överlära- ren Hedvig Norgren, Malmö. På det briljant framförda, innehållsrika och sakliga föredraget följde en livlig diskussion, fyllt fterlat av de närvarande deltagarna.

Stort intresse samlade också nästa fråga: «Om Bi-skolan och lärarinnaerna.» Den in-ressanta utredning, som inleddes, fröken Karin Bodan, Sthlm, föregåt, gav Bi, som i vid handen, att av de 1100 lärarinna, som nu undervisa vid Bi-skolorna, det övervägande flertalet erö mer än 900 på grund av gammal hävd äro hänsedade till utslutande tjänstgöring i 3:de och 4:de årsklasserna, medan manliga lärarna sköta undervisningen i 5:te och 6:te. Många sköta detta som en sorglig ölgäendet, andra ha under många års lopp lärt att nöja sig. Ombudsmötet beslöt att genom skrifvelser till folkskoleinspektörerna i olika kommuner, till skolstyrelser och skolor förskriva vissa ge-ör för en bättre sakernas ordning, t. ex. genom ämnesbyte, eller därigenom att lära- ren och lärarinna växelvis tjänstgjorde i den högre och den lägre avdelningen.

Mångårens första ärende, utökning av centralstyrelsen, inleddes av fru Ellen Norgren, Sandviken, som förvigt förordade in-letet av en landtyglärarinna i centralstyrelsen, där det sörja gruppen landtyglä- rarinnor nu saknar representation. Läst betonade hon, behövt av ämnat en grup- hölmjälärarinna i centralstyrelsen, som kunde ta sin andel av de rätta arbetsbördan. Mö- tetes beslut blev i överensstämmelse härmed. — Ett annat viktigt beslut gällde förbundets tidning, Lärarinneförbundets som fr. o. m. nyare skall utkomma var fjortonde dag i st. i som hjuttills en gång i månaden. Den skrifvelsen, «Från lärares», som förbun- det utgav och som innehåller 16 häften, hade också sin plats på programmet, och var föremål för en stunds diskussion.

Skolarbetet hade sin andel av intresset vid det föredrag om «Skolan och samhälls- utvecklingen», som fröken Ingeborg Sjögren, Hemfosa, höll på tröskat afon, och lära- rinnaoms ställning till allmänna läraregä- ngenheter beröres i ett föredrag av fröken Jenny Wahlman, Gävle.

Ännu mer intressant framfördes de när- stående livligt kämda tackomtal till frö- ken Hilda Strandberg, som under 17 år be- lögt ett omfattande och oegennyttigt arbete som förbundets kassör, men nu undangett sig återval.

Ledningen hade även ördt för den säll- skapliga samvaron, och ombudsmötet ställ- i tacksmålskrillet till centralstyrelsen och till Stockholmskretsens för läde lusen och mid- gar, som alligenom präglades av fest och glad, ömsärlig och fröjd.

Efter föredraget följde samkväm med te-son (18:45-19:15)

Misstänker Ni
 Att Edra fötter ej äro som de skola vara, så vänd Er till vår Wizard-fotspécialist och tag närmare reda på, om inte Wizard-fotstödet, som helt och hållet är framställt av läder, kan hjälpa Er. Alla råd och upplysningar lämnas kostnadsfritt. Tid kan även beställas per tele- 06 03 - 66 04.

Lagergren
 Kungsg. 24, huset fr. Stureplan

Mathilda Staël von Holstein

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
 Matmorngatan 3, Stockholm.
 Telefon 288, 289.

Familjerätt. Hyresrätten. Testamen- ten. Bouppreckningar. Föröring- ningar från landstorn besvaras om- gände.

EVA ANDÉN Advokatbyrå

luneh: Eva Andén, Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
 Herkulesgatan 1, Tel. 7575-1756.
 F. L. La Vattugatan.
 STOCKHOLM.

SPECIALT. Familje- och arvssaker.

Boutroulingar och testamenter, förvaltningsuppdrag.
 Aven skriftliga föröringningar.

Tandläkare

Set Hedlund

Stureplan 13 (D. N:s hus)
 Tel. 12047 Mottagningsid 4-5 c.m.
 Kostnadsfri rådrägning

Engelbrekts Sjukskoterskebyrå

ansk. ex. sjukskoterskor och enkla- re, även barnskoterskor.
 Vallhallaväg, 18^a, 86181, N. 241 13

Sjukvårds- och Förbandsartiklar
 Kirurgiska Gummivaror, Band- äppar alla slag, Elektriska Hjälp- apparater, Induktionsapparater, Åderbräckstrumpon, Bräckband, Ryggbjälare, Grossesskorsetter och Gårdlar, Bröstbjälare, Lungskyddare, Sjukbänkar, Liggdörr, Dambän- dor, Barnavårdsartiklar alla slag. m. Besök eller tillskriv oss. Illustrerade kataloger gratis.
Magasin Special
 Västergatan 66 (Ingång i Passagen)
 Birger Jarlagatan 9
 STOCKHOLM

Öka Matlusten
 och stärk krafterna med IDOZAN. Drökt hela kroppen med IDOZAN. Sköter sig staderna. På 1 till 2 veckor.
 IDOZAN A IDOZAN B
 mest omfattande. IDOZAN B avsevärt stärkande.

Olga Elm d a s i n
 Modemagasin
 Kungsgatan 53. Tel. 10851
 STOCKHOLM.

HELPEPENSIONEN

Hersåtra Skola.
 Carlberga, Södertälje, mottager ett begränsat antal elever på flickskolans alla stadier. Avgångsbetyg från kl. VIII medför **Normalkompetens**. Individuell undervisning inom ramen av skolans kursplan. **Praktiskt arbete** i uppfostrande syfte. **Anna Sundin**, Tel. Södertälje 532.

När Ni behöver
Vichy- och Sodavatten
 Ring då
Koop. Mineralvattenfabr. Thor
 TEL. SÖDER 156 11 & SÖDER 336 11
Hemsändes direkt efter order

Mötesplatsen

Stockholmshörförbundet av F.K.R.
 höll tisdagen den 12 juni sitt årsmöte å Tranebergsgatan utanför Stockholm. Års- och revisionsberättelserna föredrogs och full och tacksam ansvarsfrihet beviljades styrelsen. Till örd, omvaldes Dr: Ada Nilsson. Övriga styrelsemedlemmar blevo som representerat för Stock- holm: Fröken A. Åbergsson, Dr: Andrew-Svedberg, Dr: G. Söderberg och Fröken A. Holmberg.
 Suppleanter: Fröken F. Härner, fil. mag. Asarog, Fröken R. Hamrin. Representerat för Uppland: Fru K. Hjelmkvist, Möryby och fru B. Lundström, Djursholm.
 Suppleant: Fröken S. Jacobsson, Östhammar. Fröken E. Röhl, Lid- ingo.
 Representerat för Södertörn: Fru I. Yngström, Nacka och fröken H. Cederborg, Sältsjöbaden.
 Suppleant: Fru L. Hagberg, Ny- näshamn.
 Till revisorer valdes fröken B. Koersner och Dr. M. Sahlbom.
 Efter årsmötetsförhandlingarna diskuterades årets valsituation i Stockholm och Stockholms län. Där- efter följde föredrag av fru Elsin Wägnér om 1918-28 års krig, d. v. s. kampen mot kriget. Det på sam-

DUCHATELLER från kr. 35.
 Chåslong 25 — Badstufor 60 — m. m.
Danielsson, Metzger, 6. Tel. Sö. 766.
Berliner Bock Drjcka
 Damernas Favoritdryck.
 Måltidensdricka.
RÅSUNDA BRYGERI A. B.
 Tel. Hagalund 10. Postadr. Råsunda.

Längs horisonten

KVINNORS VAL.

Under de nyligen förrättade riksdagsmanavalen i Tyskland röstade i ett flertal städer män och kvinnor var för sig. Man har därför kunnat konstatera hur de väljande kvinnorna fördelat sina röster. Det har visat sig först och främst att kvinnorna deloftogo i valen med ungefär samma intresse som männen. Det antal med vilket de kvinnliga väljarna överstego de manliga todes motsvara den kvinnliga befolkningens övertikt överhuvudtaget.

Medan kvinnorna i mycket mindre utsträckning än männen gynnat de yttersta flyglarna till höger och vänster nämligen fascister och kommunister, tycks det ha varit kvinnor, som i det stora redelaget för de tyska nationella räddade dessa från en ännu värre tillbakagång. I de undersökta städerna hade det tyska nationella partiet samlat mellan 40 och 50 % mer kvinnor än män. Detta parti är som bekant konservativt och starkt nationalistiskt.

CIVILISATIONENS FLÄCKAR.

Den höga mordfrekvensen i Förenta staterna betecknas i en New York-tidning som en av den amerikanska civilisationens mörkaste fläckar. Enligt en amerikansk statistik har de senaste åren haft att uppvisa brott, som fråga om talrikhet och avskrydd rånet slagit alla tidigare rekord. Enligt denne statistik begjordes under år 1927 i 122 städer med en sammanlagd befolkning av omkring 35,000,000 människor i medeltal 10.4 mord per varje 100,000-tal innevånare. Ungefärligen motsvarande siffror voro för år 1900 5.1, för 1905 6.6, 1910 8.1 och 1925 11.1.

Till jämförelse angavs mord-siffrorna för några ryska städer. De visa sig vara betydligt lägre. Sålunda uppvissade Leningrad år 1925 omkring 9.8 mord på 100,000 in-vånare och en liknande siffra gäller för Moskva. Den högsta mord-siffran för Leningrad var 26.7 år 1922. Den högsta i Amerika antecknades år 1927 för staden Memphis och uppgick till 63.3 per 100,000. Vidare utpräpnas en rad av systaternas

städer där mordfrekvensen växlar mellan 39.7 och 69.3. De flesta av de dödade människorna äro negrer.

Den ovannämnda statistiken anser att den lätta åtkomsten av skjutvapen är den främsta orsaken till de talrika morderna. Omkring tre fjärdedelen av dessa antas vara utförda med skjutvapen. Det första steget mot en förbättring borde därför vara skärpt kontroll över vapeninnehav. Man måste, heter det, göra ett slut på den föreställningen att var och en är rät till att bära vapen i ett civiliserat samhälle.

NORGES STRID.

I Norge är man för närvarande upptagen av en allvarlig och omfattande konflikt på arbetsmarknaden. Till följd av ett skiljedomsbeslut om lönereducering för byggnadsarbetarna med omkring 15 % gingo dessa i strejk. Enligt den 1927 mot arbetarna vilja antagna provisoriska lagen om obligatorisk skiljedom i intressetvister är emellertid strejken olaglig. Ett åsidosättande av skiljedomslöslens beslut medför ganska höga straff.

Varje understödjande av en olaglig strejk kan medföra upp till 25,000 kronors böter eller tre månaders fängelse eller båda. Men i tusental ha norska arbetare understött sina strejkande kamrater genom att teckna bidrag på understödslistor.

Situationen är tydligen pinsam och allvarsam. Eftersom det stöter på så gott som övertvåriga praktiska svårigheter att lagenligt bestraffa alla i konflikten medskyldiga, har man hittills inskränkt sig till att av en del störelingsmän och partifunktionärer utkräva böter. Några redaktörer ha även åtalats. Enligt arbetarnas åsikt är lagen i sig och med denna begränsning egentligen satt ur funktion och dess meninglöshet bevisad.

Myndigheterna ha emellertid även på andra sätt ingripit mot de strejkande arbetarna. De få inte räknas som medlemmar i sjukkas-samtal. De arbetslösa anvisas på de offentliga arbetsförmedlingskontoren de strejkandes arbete. När de vägra att anta detta förlora de rätten

att vidare bli förmedlade arbete, be-rövas allmänna färdighjälpsunder-stödet etc.

Norge har redan gjort flera försök med lagstadgad arbetsfred. Obligatorisk skiljedom i tolkningstvister infördes sålunda redan 1915 i in-tressetvister första gången 1916. När denna lag efter några avbrott återupptogs 1927 avsågs den att räkna i tre år.

Den stora tvekampens slutliga av-görande avvakts med oro i Norge.

TVSK KOALITIONENS OMSINGRÄTTAR.

Hermann Müller, socialistledaren som undertecknade Versaillesfördraget, har åtagit sig att bilda regering i Tyskland och socialisternas seger vid valen gör deras krav på ledare-ställning i en koalitionsminister oom-tvistligt. De ha efter några tvekan beslutat samgå med folketpartiet, centern och demokraterna i en s. k. stor koalition. Men det är svårt att forma ett gemensamt program och besätta de olika ministerposterna på ett för alla tillfredsställande sätt.

Först fram i veckan väntas allt vara klart. Socialisterna lägga förutom rikskanslerposten beslag på inrikes-ministerposten med Severing och fi-nansministerposten med Dr. Hilferding. Tyska folketpartiet kommer att representeras av utrikesminister Stresemann och hans ekonomim-inister Dr. Curtius. Dessa stå liksom arbetsministern Dr. Braun och försvarsministern General Gröningen kvar från föregående regering. Som minister för de oku-perade områdena kommer trojsten de Gualde (centern) och som justitieminister demokraten Dr. Koch att fungera. Koalitionsministären grundad på dessa fyra partier och under-stödd av mindre grupper kommer att ha stor majoritet över nationalist-er och kommunister.

Folkpartiet, som bildar regeringens högra flygel är splittrad inom sig själv. En del av dess riksdags-ledamöter, däribland den officielle ledaren Dr. Scholz, äro anhängare av den nationalistiska och monar-kistiska "Ståthjemsorganisationen". Denna organisation publicerade förnå onsdagen ett manifest högt o-lagligt för Dr. Scholz och hans väner. Där heter det nämligen: "De de-puterade som inträda i riksdagen med Ståthjems ordensstecken är moraliskt förplikade att där verka

Wien och Wienarna

Jag tror, man kan kalla Wien en ovanligt vacker stad. Den har ett Stockholmskuckade tering och glittrande levande vatten — men runt omkring den reser sig höga vin- eller bokbäckad berg, inom räckhåll blott med en spårvarn eller en kort, billigt järnvägsresa. Varje söndag, varje vacker sommarform, lämnar wienarna sina dammiga gator och folkvandring upp på dessa berg. Nedanför dem ligger den stora staden som en blåmald massa, som genom vilken Donau slingrar som ett smalt allverband, och ur vilken fabriks-ras skrostar och kyrkornas tornspår försöker att höja sig. Dimmor av rök och sotrök far som låta lura däröver, och blir som en lit förortat atmosfär av lidande och lidelser, svett och möda, brott och synd, stråvan, njutningar och glädje, som begreppet "världstad" rymmer. Ur denna hästklätt har wienarna, blott ett stenkast därifrån, åtkomligt för alla, hög och ner bergfält, tjuga bokologer och ut-sikt över vida slätter och snösticka fjäll.

Jag undrar om det inte är denna om-givning, som har givit wienarna deras ljusa, låta lynne och deras ålskovärdas vän-lighet, såväl inför ödet som inför människor. De är vänliga, goda och glada. — Vilket inte hindrar dem från att gråla rätt svårt och temperamentsfullt, när deras sinnen tröttna till. Men i regel saknar de-ras grål den vassa, elaka ordet — det är bara ett naturligt ömt att låta sitt humör — en själ menat att låsa, motståndaren. Det slår också alltså med en liten för-mildrande stas: "Sie sind ein Esel, ein Trottel, ein Lump ... Entschuldigen Sie sich", eller: Sie Gauner, Sie Hochstapler Sie ... meine Hochachtung — — — Vilket ungefär torde vara uttrytt: "Ni är en åsna, en idiot, en drömmare av första ordningen, ja snäkta att jag säger det — — — eller: "varför jag bärmad kal-lar Eder en skojare och bedragare, med utmärkt bhaktning N. N. — — —"

Jag kom, i början av min wienervisteelse, till att åhöra ett par min tycke vida gräl. Enligt min erfarenhet av dylika därberäms skulle inte kniven vara långt borta — "storsmocken", daltalre i luften. Men, just som jag försökrätt ville gå min väg, fick jag se hur konstnärerna — efter ömsidigt uträkning — påstå-ligt gemyttigt skakade hand och bjöd

klarade lugnande, att det inte alls var något att oro sig för: "die Herren sind nur verschleudener Ansdcht" — "herrarna ha bara olika åsikter" — — —

Man skall inte fördrå för mycken hast eller punktlighet av wienarna. De bester i många av livets små situationer ett filosofiskt lugn. Om en det världsliga ting, som man inte skall uppöras sig över eller lägga på sinnet. En tyska rik i Wien ett brev, som var tre dagar försenat. Full av rättmätig barm begav hon sig till huvudpostkontoret och begärde en förklaring häröver av postdirektören. Han tog brevet, såg på avstampslagens och ankomst-tidstäm och sade direktör med olymskiskt lugn glatt leende: "Ja, det har väl blivit liggande." — Så enkelt och naturligt var det hela. Tyskan, som väntat sig en noggrann undersökning av fallet, uppstul-telse av slarviga postmän och en ursäkt över församlingen — vilket allt hade blivit följden i hennes hemland — blev full-komligt avvagnad av denna enkla lösning. Hon blev ställd, visste inte om hon skulle beundra eller förakta.

Det mänskliga draget är så typiskt wieniskt.

Vi står på en spårvarnsplattform. Bred vid oss står två bekymrade småntingar från de omkringliggande byarna i lan-ten. Byttet rörde på sig, kved och fram-stötte då och då ett svagt skällande. (Här-med vill jag blott påpeka att hundars medförande å spårvarn är strängligen förbudet.) Vi var alla oroliga för deras skall, när konduktören nåkades, och vid varann en cigarett och min granne för-ett alltför högljutt kvävande eller skäl-lande som prompt en ansträngd hostning från de omkringliggande. Konduktören hade emellertid oavslagen och med stor möda såna blickar rikstade åt ett annat håll — det var direkt besvärligt när någon nyhetspassagerare i vår närhet skulle betala. — Så småningom började de små att se sig omkring med oroliga, osäkra blickar, de visste tydligen inte riktigt, var de skulle ställa sig. — Då kunde inte konduktören hålla sig längre utan förklarade högt och tydligt för dem "att veterinärinstituttet låg vid varje hållplatsen, första tvärgatan till höger" — — —

för lösningen av organisationens frihetsproblem." (För de tyska nationalisterna betecknar ordet frihet lika litet som för Mussolini individuellt frihet. De syfta till tyska statens befrielse från fullgörandet av fredsbudet). Detta program förklarar manifest, utsluter möjlig-heten av politiskt samarbete med de grupper, som förneka idealet av en sund nationalekonomi, försvara in-ternationella arbetarorganisationer

och hålla fast vid den internationella pacifismens utopi. Varmed menas att organisationens anhängare icke bör medverka i en socialistiskt beto-nad koalitionsminister. Emellertid tycks Dr. Scholz och hans väner ignorera varningen i det de uttrycka sitt gillande av koalitionen. Av hän-syn till sina väljares känslor klar-göra de dock att de därmed fylla en pinsam plikt.

VI STÅ TILL TJÄNST

Bageri
Medtag till landet
Karstens Skorpor
i en kronas kamister
så har Ni ständigt ett delikat
kaffebrod till hands.

Blommor
Blomsterhandeln
'NEJLIKAN'
17 Uppsländag 37
Tel. Norr 286 58, Stockholm
Smakfulla kruvor och kökskorstorer

Bordevatten
Drick
Ramlösa-Vatten
Vårt lands enda naturligt
alkaliska bords- & hälsovatten.

Dammsugare
DAMMSUGARE och GOLVBO-
NARE av alla slag uthyras
billigt med och utan hjälp.
C. H. SMITH
Regeringsgatan 27, s. v. Norr 47 60

Fotograf
Bild-Centralen
Boldt-Christmas
Drottninggatan 38 1fr,
Telefon Norr 7545

Fotomagasin
HOLLINGER'S
FOTOMAGASIN
11 Malmskillnadsgatan 11
Stockholm Tel. Norr 106 81

Hemsöjd
Allt för heminredningar
Möbelyger, gardiner, draperier,
mattor m. m.
HILDA FRIDHS Textiltateljé
Kammakareg. 40 3, tel. 126 99

Hotell
Hotell Pallas
Klarabergsgatan 37 Stockholm
Tel. 4482, 4483, 4484
Eskolorn från kr. 4.— till 60.—
Dubbelrum » » 8.— till 10.—
Dublett, 3 bäddar kr. 15.— och 14.—

Idrott
S. K. C. F. Ks förteckning finnes
att köpa å
EXPEDITIONEN
Slussplan 1-3, tel. N. 28243
Pris 5 Öre

Kristall
KRISTALLAGRET
Jakobsbergsgatan 41 A
Vid återopparing av denna tidning
lämnas 10 % rabatt.

Kemisk Tvätt
Berglunds Kemiska Tvätt
Gardiner tvättas och spännas
30-årig praktik
Jungfrugatan 28 Tel. 782 76

Korsetter
KORSETTEN
Det ledande märket.
Endast efter mät. Säljes utelösländ
genom utbildade Gärms Conditörer på alla
platser. Högsta utmärkelser.
A.-B. GERMA, Stockholm

Konsthandel
TRE ROSOR
Linnégatan 2
Vackra presenter

Konsttopping
ETT HÅL ÄR INTET HÅL
Låt konstnären eller konstnärerna Edra
ämbetsliga Kåsar, Mattor och Svalar.
ERIC ENGBLOMS
Konsttoppar, Regningspapper, 20, 1fr.
Stockholm, Örd. nr. 284. Tel. 28 58

Läderplastik
konstnärliga arbeten i
Läderplastik
lädram Skinnvaruslag och Portböjer,
Hämbokböcker, Telegrensapparater
Dämsvalar m. m.
Atelier Hertha, Drottninggatan 58 B i v.
Stockholm, Tel. 90 99
Elevor mottaga

Mattor
Mattor och Gardiner
största urval
Boström & Boström
Etabl. 1876 4 Kungsgatan, Sthlm
Tel. Norr 4820, ankn.

Modeaffär
GLAUMANN'S
PÄLS- och MODEMAGASIN
56 Klarabergsgatan 56
2 min. fr. Centralstat. Tel. Norr 850
För varje hand en katt som bär

Möbler
MÖBLER köpas bäst och
billigast i

Rookerströms Möbelfabrik
Stora Nygatan 10-12, Sthlm Norr 16550

Strumpor
Letterstedt
STRUMPSPECIALISTER
Drottninggatan 21, Stockholm
Specieraffär
Köp **Lucks** utsökta
Kaffebländningar,
Konfektyrer egen tillverk,
PERCY F. LUCK & Co.

Min lilla kusin från Stockholm Midsommar Den röda tråden

Dagen före midsommarlovet står hon bredvid mig på den lilla ångbåten överdäck. Solkneten glöder omkring hennes händer som varit fört i trädgårdens sten heller på sig över till byten nu. Treas handpåkningar lockar det sig ännu lite, uppåt i små krökar och bakermönsått — hon har vuxit ifrån sig, tänker jag — växer inte barn alltid ifrån sig vid tolvårsåren? Det klicka lilla ansiktet med uppsnåsen och solbrännan liknar nu en gossa, men ögonen äro fläckaktigt klara och grå, och munnen har ibland ett litet allvarigt drag som en vuxen människa.

Jag lovade jag skulle se efter dig, så du läter bli att arbeta — tag nu — Ö, tack, Kaj, jag trodde det var jag här, som skulle se efter dig. Hör längt tar du sträckan? Ryggöm? Jag fick en muskeltröttnad över gymnastiken i vintras, enligt skulle jag ha tagit sömners-tåiden.

För Tidvarvet av Sara Bohlin
Vad det gustrar klart av solken, vad det lysor grant av färg över nejdens alla becker. fält och gården! Vilken doft med ljumna vindar kommer svepande från skog och berg. Vilken våg av fjärring väljer genoms världen! Vilken rikedom av löv. Vilken övermått av kärlek kväller icke ur naturens modersbjörta! Vilken glädjens fullhet är det, som bjuder länne, giv, och som frambringar dessa färger präkfullt björta!

Salen är full av män, män i alla åldrar. Tobaksröken står tjock och dräger en barmärzig slöja över en tröstlös interiör. Smutsiga, väggarsmutsigt glö, ruggiga män. De gemensamma dragen för lokalen och männen var fottigdom.

Nej, jag hade väl egentligen tänkt på höllasen och Ulkände — badstranden i alla fall. — Ah, jag sinner väl bättre än ditt säger hon, och smilande är litet överlätsen. Hör längt tar du sträckan? Ryggöm? Jag fick en muskeltröttnad över gymnastiken i vintras, enligt skulle jag ha tagit sömners-tåiden.

Nu står hon bredvid mig vid relingen och framför oss ligger fjärdarnas glittrande bana, däravom står skogsårnas, svarta ånans i solfuset. Det lilla ångbåten fräser över det blåa vattenytan, som var en Åtte-tus försändag — jag berättar för renskärnaren min allt jag vet om dessa sägnens platser. Hon ser uppsmärskad och begrundande ut över bogströmdarnas och blåa årnas, som stiga upp bakom varandras ryggar vid ryggen i blålande linjer, och hon säger: — Det samlar sig alltid så många bårge och säger i sådana här skogsbygd! Men tyvärr, du lita, att det blir ensligt här? Så mycket skog! Och föga gårdar! Så gräsligt ödegång!

En man stod längst fram och talade. Rosten tonade trött och bitter. "Hör på kamrater! Något nytt har jag eget att säga eder, inget heller till tröst, ty allt har sagt tusen gånger, alla våra möjligheter har vägrts och mättis i det oändliga, det vet ni. Jag ser att ni vill sova och jag vet att de flesta av eder drivitt gatorna hela natten. Jag vet att ni gått andlös igånggåring i de fina kvarteren, trappa upp och trappa ned och knackat på dörrarna. Jag vet att ni har full ursäkt för att sova, när ni i en kort stund kommer under tak, men jag ber eder skaka av sömnen ut i alla ni hjälpas åt att tänka, ty vi äro bortglömda av gud och människor. Vi äro ett intet, oförmogna till godt och ont, utslutna från både himmel och helvete. På godt och ont måste dock människorna leva, det ena eller andra måste vinnas, fördomsle eller rättfärdighet. Detta förmenar oss, ty vi äro ett ingenting, vi äro inte ens djur — med djurs rättigheter. — Likt obehagliga spöken vandra vi bland människor. — Vi äro de för många, de överflödiga, de äro aldrig borde blivit födda ty — vi äro "D e A r b e t s l o s a". — Jag vet att de flesta av eder äro yrkeskuniga. Schopenhauer, Kant. — Jag vet att i sist Zoroasters rättfärdighetslära. Buddas visdom, Kristus moralära. Inga av eder kan nationalekonomi. Inga av eder äro analfabeter. — Edra hjärnor och edra händer äro arbetsdugliga. men vad mer! Den mätte och välkända kallar oss för låta, när vi begrår bröd skrikes det den bolsjevik! anarkist! Bekväma ord att slänga ut! åt hundra, tvåttio-tio män, som gömmer sin medfödda ambition under en mask av fumlig framfusighet — en spelad fräckhet, som för den som känner eder, verkar mest förtyvlat och rörande. Håll er vakna, goda kamrater, endast några ögoblick till det såg eder mening: "Säg vi lösa, vad är det?" Hans slutade sitt tal. "Vi fick låta bitter och trött tonade. "Hör fick poetik i går. — Vi få mat en gång om dagen. En gång om dagen — man tycker det är nog åt oss — ". En ny talare: "Det finns mat, butikerna äro fulla." En annan röst ljöd: "Ja, butikerna äro fulla — men många butiksägare rått knappast om sitt egetager, butiksägarens ljuget, trusträna är om allting — men det är knappast trusten det drabbar om vi länsar butikerna på mat — ".

Du förstår jag ju, att vid badstranden skall jag bli mycket underlagda, och jag berjar också bli osaker om bickningen och smuttrnopplockingen som jag själv tänkt gånge. Jag får en förnimmelse av att det kan bli jag som kommer att lämna från- Erik i hä!, och hon som kommer att sitta på verandan hos mormor och sy på ett stort klädningsbroderi.

Men om frambringat dessa färger präkfullt björta! — Du är slövande och sundhänt, du gamla moder sv. Si, utan återvändo ger du oss ditt väsende rå! — Så är oss s mäsken även att giva är för år som du men aldrig efter vederläggning frågat!

ifrån, jag tog ett par lösa, så kunde jag ju också låsa dem på vägen. O, — jag tänker hastigt igenom en del av min bokhylla — vad är det nå du här fått tag i? — Hon har en bok i blågrätt hand i hå, jag tar den ifrån henne, det är en av Kiplings. — Den är utsliten, säger hon, men det är en anmärk som jag tycker ändå bättre om — jag hade den själv förut — "Dagens arbete" — jag såg den på din lylla också. Minns du den berättelsen i förrämnis döms om Georgie i det hollens, som drönde många tillter om den första klockan i England fast hos allting hade sett henne, och hur de redo tillståndet. Fretlös väggen och Hälvagen utmed stranden där lyktan brann — och sen kände jag någon genast, när de mötte varandra i verkligt- hets hemma i England — ".

Många av salens trötta män stod upp och talade. Alla låta bittert, lika hopplöst — det underbara var dock den humanitet som lysde genom ordens enda mening, som sätta människa system ställdes till ansvar och ingens enda av salens hemlösa ske tog sig det löjlige ordet före att kasta skuld på en skapare för eländet på jorden — ".

Det som jag älskar mig i ditt försändag — du är en lilla kusin från Stockholm. Du är en lilla kusin från Stockholm. Du är en lilla kusin från Stockholm. Du är en lilla kusin från Stockholm.

Hon svarar nu: — Mormor, hon är då inte så gammal alls — berättade hon. Hon skulle då vil kunna säga skräla sig en bit och väga köra den också. En av mina blaskamrater har en mormor, som har kört sig motorcykel, kör själv. —

— Nej, det tror jag inte, det blir nog en saga, det hinder nog ingenting si i verkliheten. —

— Men i lokal smyckad en sagans kungalvald över två tusen personer samlade, endast ett kvarter från den plats där träsiga män dryftade villkoren för lösa — ".

Jag sköter i kupéförest barnansiktet — lite lita sig självst ser jag såg det för sex, sjä så sedan — hon kom ut ur täget, och hon när mig över axeln, och hon åtdaga-ligat ett omslaggills och reosert betent med sina polletterade koffertar, hon har ljungår skort och allkestormor — hon är tolv år, sjv är sen sist vi såg varann ha svunnit bort tyvt och snabbt. —

Jag smalar icke, med jämnad ger jag uppställningens eventuellt plats — vår mormor-lilla, som är de två förkändas och de geminnas hushållsbestrens mormor och vår äldsta dotter. —

— Det är en ny och förvrande tanke framför mig — om hon skulle använda den vid ratten av en bil, som sticker fram sin väg över skogsrännan. —

Jag har minns du lät havets purprade strand där en lykta brinner så klar en väg, som leder till drömmarnas land, där i drömmen du mängen gång var, där den fattige ligger sin bölra ner, där den svagare dö. —

— Jag kan i alla fall få den fixaxade vägsägern: — Stulle du inte vara rädd för att åka då, Kaj, med mormor vid ratten? — Nej, jag, jag är inte rädd för någonting! Mig kunde mormor gott få köra för. Runt sig lantliga kyrkskockar. Så kanske jag hittade någon trevlig herred eller någon gård med ungdom till hög. —

Jag hade strökt-streck i kanten för en. — Det var en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. — Jag får en förnimmelse av att ni står hon vil svanna åldern, men amoraliska, med intens- share blick omkring sig och intensivera byn. — Och vad så det bli av denna smunnare häruppe på den gamla ensliga gården på näset vid sjön? — Mormor-lilla skall mota oss vid bryggan, och runtom henne på gamla gårdar drivas alla och rågen- slivets hushållsbestren, och hot och bägen- skall köras in och Jörgubarns skall mönga den och ångelada krudvänder, och ångeladarna kan, vi svirla upp en själv i fiskelådan, som skall väl det vara en levande blublande sommarfjöl för hennes tvör! — Jag skall skicka ner efter Herr Kipling och Jack London, jag tror ju in att den skrivna ensliheten kan röa en ung och sjudande själ. Men se'n så för det nog bli jag som åter med Frua-Erik i hö!

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

Kanske att dessa engtjänare inte är så lämpliga att åter bygga ut en stark och viktig stat, som t. ex. den tyska obekvärliga ordningen. Men de möter en med en befriande känsla, när man glöder över känslan från Tyskland till Österrike och källan kulminerar i Wien. Starkt och tydligt såväl med lust som öfäst, förnimman man: — Jag är en månliska och latet månlägligt är mig främmande.

Åck, ja, det vet jag ju av erfarenhet, så jag vill gärna ge en liten peng för att kunna rätta henne. — Han var då inte var utan, lilla Kaj, säger förstående, men detta kan synbart inte mer bereda henne någon eftertröjst. Likväl måste jag berättis för henne, att när hon skrattar, är hon lik den lilla unge i maskrosningen i gräset, och så säger hon ändå lite intresserat: — Har du kvar ett av mina barnporträtt? Ni se! — I dansslängen har hon hämtat sin vaka: — De sitter bölket till dig barn-

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

— Det är en gång när jag var mycket ung, och då var jag åderton år, och inte skulle jag varit modig och gallt i alla fall, om mormor lät se det strecket. —

modrår, läkare, godsägare, fabriksarbetsörer, advokater, författare, slöskötsörer, hemmadöttrar, årärinnor, hembiträden, trädgårdsmästare, ladugårdsköttare, studenter, rektorer — allesamma kvinnor. En klar god röst hördes: — " — Huru skola vi väga bli modrår, här vi en lov till det med allt detta elände för ögonen, som är en fasansfull sanning. Det föds barn till världen, man kallar dem första och andra klass! Första och andra klass! Om små hjälplösa barn? — Problemen växer oss skyhögt över huvudet med varje dag. — Kvinnor! Kamrater! Vad skola vi göra?"

Ett av tidens tecken är att en var vill bära ansvar, ett annat är att det frågas frågor — varpå aldrig ges svar. Människorna äro blivna levande frågetecken — kanske närmast därför att de inte rör s veta något.

Idrott och Skönhet

Idrott och Skönhet
Forts. fr. sid. 1.
Idrottens framvägande maskulinisering. Välvuxna kvinnokroppar, vackra rörelser och praktiska trevliga dräkter. Olika program övades slungboll, spjut- och diskuskastning samt höjhop. Inte ens i de sistnämnda, som ju enligt vissa auktoriteter inte lär passas för kvinnor, kunde vi i de mjuka rörelserna upptäcka något för skönhetssinnet sårande, tvärtom. De mångsidiga, vackra rörelserna i spjut- och diskuskastning var också en sann glädje att se. Tydligen bemödade man sig att genom värdigt arbete uppnå de förebilder inom den klassiska idrotten, som evigt bestå och av vilka den ovan avbildade Kappspringerskan är ett inspirerande exempel.

Denna kurs som nu pågår i Strängnäs är den fjärde av de statsunderstödda lek- och idrottskurser för kvinnor, som Svenska Kvinnors Centralförbund för Fysisk Kultur anordnat. Anslutningen är i år ännu större än förut, inte bara bland fackmän. Utom gymnaster finns både lärarinnor och studerande bland deltagarna. En av dessa hade kommit från Kiruna, ett litet exempel på vilket intresse kursen väckt. Deltagarna delas upp efter den utfärdiga graden av sina förutsättningar.

Utomordentliga ledare har denna liksom föregående kurser i direktör Eugen Bolmstedt, Lundsberg, och gymnastikdirektör Elin Johansson, Göteborg, som båda på det mest vederhäftiga och vinnande sätt undervisar, fröken Johansson i de idrottsliga lekarna och direktör Bolmstedt i den fria idrotten. Träningen synes ske efter alla konstens regler. Kursern upptar ävur sanning med fröken Malaise, Stockholm, som lärarinna. Men den kalla väderleken har hittills just ej tillåtit mycken träning i det våta elementet.

Utän anspråk på fackkunskap måste man med glatt mod konstatera vilka möjligheter den kvinnliga idrotten rymmer, där den drives utredt förnuftig ledning. En förmodligt i så god anda, med så mycket vackert och glädjeframjädande som de idrottande Strängnäsfolkorna bjöd en intresserad åskådare, står inte varje dag till buds. Andä har övningarna inte pågått mer än en tredjedel av tiden. Det är alltså att hoppas att motståndet mot något så på engång hälsosamt och skönt måtte vika för ett villigt erkännande av dess värde. C. H.